

OD WYDAWCY

Pisma Nowego Testamentu wraz ze Starym Testamentem stanowią integralną część całości Bożego Objawienia i są akceptowane jako takie przez wszystkich chrześcijan. Jednakże sam Nowy Testament, pomimo że objętościowo stanowi tylko jedną czwartą Biblii, jest zdecydowanie częściej czytany, studiowany i nauczany. Powodem jest zarówno to, że Nowy Testament jest spełnieniem obietnicy Starego, jak i to, że spełnienie to dotyczy bezpośrednio Kościoła i życia każdego chrześcijanina.

Jakkolwiek teologia biblijna nie jest jedyną płaszczyzną wykładu i zrozumienia pism Nowego Testamentu, jest – można by rzec – jego sercem, jego płaszczyzną centralną.

Teologia dzieli się, najogólniej ujmując, na: systematyczną, historyczną i biblijną. Teologia systematyczna stara się, używając biblijnego tekstu, uporządkować zawarte w nim nauczanie dotyczące głównych jego pojęć, takich jak: Bóg, człowiek, stworzenie, grzech, zbawienie itd. Teologia historyczna prezentuje historię badań i wniosków związanych z systematyzowaniem biblijnych pojęć. Zaś teologia biblijna stara się wywnioskować, co jest główną treścią tekstu biblijnego. W tym przypadku – treścią kolejnych ksiąg Nowego Testamentu.

Teologia biblijna Nowego Testamentu, podobnie jak teologia Starego Testamentu, bierze początki w okresie nowożytnego racjonalizmu. Jednakże jej korzenie sięgają już protestanckiej Reformacji XVI wieku. Do tego okresu koncentrowano się na dogmatyce, która dominowała w tradycyjnym nauczaniu Kościoła – tradycja Kościoła była ważniejsza niż biblijne dowody. Jednym z najistotniejszych elementów myśli reformatorów były wysiłki na rzecz ode-

rwania się od eklezjalnej tradycji, co w oczywisty sposób doprowadziło ich do wzrostu zainteresowania teologią biblijną.¹ Rzeczywisty przełom następuje w ostatnim dziesięcioleciu XIX wieku wraz z nauczaniem F. C. Baura (1792-1860) i powstaniem tzw. szkoły tybingeńskiej. Kolejne etapy związane są z pracami H. J. Holtzmanna i wielu innych, aż do R. Bultmanna i G. E. Ladda w XX wieku.²

Prezentowana „Teologia biblijna Nowego Testamentu”, pod redakcją Roya B. Zucka (przy współpracy Darrella L. Bocka), jest wspólnym dziełem biblistów z Dallas Theological Seminary. Wyraża ona konserwatywne podejście do tekstu Pisma Świętego, oparte na egzegezie biblijnej. Za główny temat, wspólny dla całego Nowego Testamentu, obiera *Boże działanie przez Jezusa Chrystusa* (Ef 1,9-10). Dalsze zagadnienia wyprowadzone są z tego głównego tematu.

Chrystocentryzm determinuje i odróżnia teologię Nowego Testamentu od teologii Starego Testamentu. Jest to czynnik, który decyduje o tym, że mówimy w ogóle o Nowym Przymierzu, jak również o jednym Piśmie natchnionym czy o jednej Biblii.³

Książka ta jest dobrym podręcznikiem do studiowania teologii biblijnej Nowego Testamentu i Nowego Testamentu w ogóle. I chociaż być może niektórzy czytelnicy (podobnie jak Wydawca) nie zgodzą się ze wszystkimi tezami w niej prezentowanymi, jest to dzieło warte wnikliwego przestudiowania, ponieważ trud ten zaowocuje z pewnością głębszym zrozumieniem tej części Biblii i da szerszą perspektywę do dalszego jej studiowania.

Pierwsza część tego dzieła, czyli *Teologia biblijna Starego Testamentu*, została wydana przez Chrześcijański Instytut Biblijny w 2003 roku. Instytut poleca również, wydany ostatnio, dwuczęściowy *Wstęp do Starego Testamentu* pod redakcją Marka J. Mangano (2008 i 2009) oraz jednoczęściowy *Wstęp do Nowego Testamentu* Davida A. Fiensy'a (2006).

Chrześcijański Instytut Biblijny

¹ Donald Guthrie, *New Testament Theology* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity, 1981), s. 21n.

² Godną polecenia pracą na ten temat jest *Teologia biblijna* Wilfrida Harringtona w przekładzie Józefa Marzęckiego (Instytut Wydawniczy PAX, 1977). Nie obejmuje ona jednakże ostatnich dekad XX wieku.

³ Hugolin Langkammer, *Teologia Nowego Testamentu*, cz. 1, Wydawnictwo Wrocławskiej Księgarni Archidiecezjalnej, Wrocław 1985, s. 12n.